

Sad: Jeg er enig med det ærede Medlem for Odense (Octavius Hansen), som før udtalte sig, deri, at jeg tilligemed ham kunde ønske forskellige Modifikationer i den nuværende Valglov for de kommunale Valg, navnlig med Hensyn til Valgretsbestemmelserne til Amtsraadet; men skjøndt jeg er enig med ham i dette, kan jeg dog ikke være enig med ham deri, at man paa Grund heraf bør stemme for den foreslaaede Dagsorden. Vi, der have siddet her i Thinget i de senere Aar, kunne nemlig ikke undlade at erindre, at det ikke er første Gang, at denne Sag er under Forhandling, men at den har en Historie, og Sagens Historie er da denne, at vi, i det Mindste fra den Side, hvortil jeg hører, have bragt forskellige Valgretsudvidelser paa Bane og gjort Tilbud om at forhandle med de Herrer Forslagsstillere derom. Disse vore Forslag ere blevne tilbageviste ikke alene fra Regeringens Side, som jo ganske vist — det skal ikke negtes — hidtil synes at have staaet paa ikke at ville have nogen Forandring i den kommunale Valgret, men de ere med endogsaa fuldt saa stor Bestemthed blevne tilbageviste fra den Side, hvortil Forslagsstillerne for det foreliggende Forslag, som man nu ønsker at ende med en Dagsorden, høre. Om jeg og mine Meningsfæller endogsaa formelt kunde forpære at stemme for en Dagsorden som den foreslaaede, vil jeg i det Mindste efter min fulde Overbevisning om den rette Ordning af det kommunale Valgvæsen ikke reelt kunne gjøre det; thi Dagsordenen kan jeg ikke læse anderledes, end at dens sande Betydning maa være den, at den lægger Skylden alene paa Regeringen for, at vi ikke kunne komme videre med dette Lovforslag. Det kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til; thi jeg tillægger begge Parter, som ikke have villet forhandle om denne Sag, hver sin Andel i Situationen; jeg vil derfor anse det for mest overensstemmende med Sandheden, at jeg stemmer mod Dagsordenen. Jeg kan ikke indse Andet, end at den eneste Maade, hvorpaa denne Sag mulig kunde føres videre til det Maal, jeg ønsker, nemlig en Modifikation i Valgretsbestemmelserne, netop er den, at vi bringe den ind i det andet Thing og se, hvorledes dette da vil stille sig til den, og om der ikke ogsaa der skulde findes Medlemmer, som vilde støtte saadanne Modifikationer, som jeg og de, der overhovedet i Virkeligheden ville et opnaaeligt Skridt i denne Sag, maa ønske indførte i den nuværende kommunale Valglov. Jeg skal derfor stemme imod Dagsordenen, ligesaa vist som jeg vil stemme for Lovforslagets Overgang til Landstinget, hvis dette Spørgsmaal kommer til at foreligge.

Scavenius: Jeg skulde ikke have blandet mig i Diskussionen om den foreliggende Dagsorden,

hvis jeg ikke havde hørt de Uttringer, der kaldt nu fra den sidste ærede Taler; men da ogsaa jeg ser mig nødt til at stemme imod den foreslaaede Dagsorden, kunde min Stilling jo misforstås, som om jeg endog blot i fjerneste Maade var enig med det ærede Medlem. Jeg er for mit Vedkommende tilfreds med den nuværende Ordning af de kommunale Forhold, jeg er tilfreds saavel med Amtsraadets som med Sogneraadets Sammensætning —, og jeg ser derfor ikke nogen Grund til at beklage hverken den høitærede Ministers Modstand mod det foreliggende Lovforslag, eller Aertallets Modstand mod at gaa ind paa det ærede Medlems og hans Venners Mæglingsforslag; tværtimod, jeg betragter som sagt baade Amtsraad og Sogneraad som heldigt ordnede, og da jeg altsaa staar paa det Standpunkt, at jeg, idetmindste saalænge som jeg ikke ser noget Bedre, ubetinget holder paa det Bestaaende, kan jeg selvfølgelig ikke stemme paa en Dagsorden, hvori der dog i alt Sald ligger det, at man ønsker en Forandring.

Berg: Det ærede Medlem fra Fredericia vilde godtgjøre for os, at han egentlig er den rette Fremskridtsmand. Det er ingen ny Historie, men det er en Historie, der er kommen igjen ved flere Leiligheder. Jeg skal dog gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at naar han har hentydet til et Forslag ifjor, saa vilde dette Forslag, hvis det laa for, ikke behøve nogen videre Modsigelse, naar man blot gjennemlæste det. Det ærede Medlem vil gjøre Skjel mellem Husmand og Gaardmand og sætte dem i to særskilte Afstuffer, for at den ene Klasse, som maaste er renere end den anden, ikke maatte komme sammen med denne. I de kommunale Forhold og dagligdags skulde de to Klasser staa saaledes til hinanden, hvorimod det ærede Medlem ikke kan faae dem skilt ad, naar de skulle møde f. Ex. i Fredericia eller andetsteds til Valg. Det er forklarligt, at Regeringen maatte sige, at et saadant Forslag i Grunden er værre end vort, thi Følgerne af en saadan Ordning kunde let brede sig ud ogsaa paa det politiske Omraade i saadan Grad, at der kunde befrygtes en Adspjaltelse netop der, hvor der skulde være Enighed og Sammenhold. Jeg forstaar meget godt den Stilling, som det ærede Medlem for Præst Amtets 1ste Valgreds (Scavenius) indtager; det vilde virkelig være for stor en Forandring til det ærede Medlem, om han skulde erklære sig enig med vort Forslag, og det Vidnesbyrd, som han giver det nu Bestaaende, er for os et yderligere Vidnesbyrd om Nødvendigheden af at faae vort Forslag gjenneført. Hvad de Uttringer angaar, der kom fra den meget ærede Minister, da skal jeg overfor dem bære mig ad paa samme Maade som den meget ærede Minister. Han henviste til Rigsdagstidenden fra tidligere Samlinger, hvor han udsærlig har